

M.I. Formačný materiál (december)

Úmysel modlitby na mesiac december

Aby kontemplácia tajomstva Božieho narodenia obnovila srdce každého veriaceho človeka.

Biblický text: Mt 2,7-12

Tu si dal Herodes potajomky zavolať mudrcov a podrobne sa ich povypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. Potom ich poslal do Betlehema a povedal: „Chodte a dôkladne sa vypytujte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“ Oni kráľa vypočuli a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A keď vo sne dostali pokyn, aby sa nevracali k Herodesovi, inou cestou sa vrátili do svojej krajiny.

Cirkevné učenie:

Ján Pavol II., Vatikán 25. decembra 1978

Toto posolstvo adresujem každému človeku; človeku v jeho ľudskosti. Božie narodenie je sviatkom človeka. Rodí sa človek. Je to jeden z miliárd ľudí, ktorí sa narodili, rodia sa a budú sa rodiť na tejto zemi. Človek je čiastkovým elementom veľkej štatistiky. Nie náhodou prišiel Ježiš na svet počas súpisu ľudí, keď rímsky cisár chcel vedieť, koľko má poddaných. Kristus bol človekom, bol predmetom výpočtov a bol ponímaný v kategóriách množstva ako jeden z miliárd. Zároveň bol však jedným jediným a neopakovateľným.

Keď takto slávnostne oslavujeme narodenie Ježiša, robíme to preto, aby sme vydali svedectvo o tom, že každý človek je niekým jediným a neopakovateľným. Keď naše ľudské štatistiky a výpočty, politické a ekonomické systémy či zvyčajné ľudské možnosti nedokážu zabezpečiť človeku to, aby sa mohol narodiť, existovať a konať ako jediný a neopakovateľný, vtedy mu toto všetko dáva sám Boh. Pre neho a pred ním je človek vždy jediným a neopakovateľným. Je preňho od vekov plánovaným a vyvoleným, kýmisi povolaným a nazvaným po mene.

Zo spisov sv. Maximiliána

Časť článku otca Kolbeho v časopise Rytier Nepoškvrnenej 1/1922, str. 233-234.

Keď na mestá a dediny zosadne Štedrý večer a na nebi sa zajať prvá hviezda, takmer v každom poľskom dome bude pri stromčeku stáť betlehem. Z domu do domu bude prechádzať skupinka chlapcov prezlečených za betlehemcov, alebo koledníci spievajúci vianočné piesne. O polnoci sa budú davy ľudí zo všetkých

strán v bledom svetle mesiaca ponáhľať do chrámu. Kráčajúc po primrznutom snehu pôjdu na Polnočnú. V kostole pri jasičkách budú sláviť svätú omšu. Odkiaľ pochádzajú tieto zvyky? Stavanie betlehema i polnočná sv. omša sú tradície siahajúce až do 13. storočia k sv. Františkovi z Assisi.

Objasnenie textov

Kontemplácia je slovo pochádzajúce z latinčiny. Označuje pozorné prizeranie sa, obzeranie si niečoho. Pre nás je to stav modlitby, pri ktorej človek s láskou hľadá na Boha a hľadá nad jeho tajomstvami... Tento spôsob modlitby nie je vyhradený zvláštne vyvoleným ľuďom. K tomu, aby sme ho okúsili, stačí otvoriť srdce a túžobne hľadať Božiu prítomnosť – vedome ho hľadať v každej možnej chvíli. Kontemplovanie, to je bytie s Bohom a hľadanie naň s fascináciou!

Úvaha

Premenu ľudského srdca vďaka kontemplácii novonarodeného Ježiša dokonale vystihuje citovaná časť evanjelia podľa Matúša. Mudrci hľadajú Ježiša, no z cesty odbočia, keď idú za Herodesom. Ten chce využiť ich púť na svoje vlastné ciele. Lenže túžba mudrcov po stretnutí s Mesiášom je silnejšia a napokon sa znova vyberú na svoju cestu. Stretnutie so Svätou rodinou a poklona Bohu sa tak mocne dotkli ich duší, že sa stali naplno poslušnými Božím príkazom. Vykročili na Božie cesty a odmietli cesty Herodesa.

Ján Pavol II. poukázaním na výnimočnosť Ježišovho narodenia hovorí o hĺbke tajomstva nášho narodenia. V Božích očiach som kýmisi jediným a on mi dáva šancu, aby som sa „narodil z vody a z Ducha“ – pomáha mi pozdvihnúť sa z každého pádu a má moc premeniť moje srdce. Božie narodenie, deň Spasiteľových narodenín, sa môže pre každého z nás stať dňom obrátenia, preto ho sv. František začal sláviť takýmto mimoriadnym spôsobom, ktorý, ako poukazuje aj sv. Maximilián, vyústil do nádherných ľudových zvykov. Tento deň sa však stane prázdny, ak bude pozbavený svojho prvotného významu.

Kontemplatívna modlitba premieňa ľudské srdce. Robí nás podobnými Ježišovi. Túžme teda po jeho prítomnosti a po stretnutí s ním v plnosti jeho lásky. Vtedy naozaj okúsime obnovu svojho srdca – nemrhajme milosťou, ktorá nám umožňuje spolu s Dieťaťom Ježišom narodiť sa znova vo viere.